

1. Ač kvete u potoků černé býlí
a ač mi vadí stáří v rendez-vous,
jde chůzí lehčí kroků lesní víly
a září, září, září v úsměvu.
Ač bezjehličné lesy hyzdí rampy
a za mřížemi pláče Aladin,
hrst kouzla nabere si z jeho lampy,
svěžejší kapradin.

R1: Už zbylo jen pár vět a tráva spálená
a rozbahněná zřídla ve žluti,
chceš hluchým vyprávět, co píseň znamená,
a slepým, co jsou křídla labutí?

R2: Už zbylo jen pár slov a slza na víčku,
a bez pardonu platí zmýlená,
nad prachem katastrof zní klapot střevíčků:
svá ústa nabídla ti Irena, Irena, Irena!

2. Byť vykolejil svět a není síly,
jež díru v lodi zvedá nad ponor,
přec hledáš cestu zpět, však černé býlí
se vyplevelit nedá: je to mor!
Plá slunce jako vích nad cestou úzkou,
svět s jepicemi tančí gavottu,
u sloupů morových začíná schůzkou
tep dalších životů!

R1:

R2: + Irena, Irena ...